

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Esztergomi Járásbíróság
(Węgry) w dniu 5 stycznia 2026 r. – AJ/ERSTE Bank Hungary Zrt., Intrum Zrt.**

(Sprawa C-1/26, ERSTE Bank Hungary e Intrum)

(C/2026/2202)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Esztergomi Járásbíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: AJ

Druga strona postępowania: ERSTE Bank Hungary Zrt. i Intrum Zrt.

Pytania prejudycjalne

Po poinformowaniu konsumenta przez sąd, że:

1) Zgodnie z pkt 46, 94 i 97 wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Bank BPH C-19/20, aby konsument mógł wyrazić swoją zgodę w sposób swobodny i świadomy, do sądu krajowego należy obiektywne i wyczerpujące wskazanie stronom, niezależnie od tego, czy są one reprezentowane przez zawodowego pełnomocnika procesowego, skutków prawnych, jakie może pociągać za sobą usunięcie nieuczciwego warunku, w szczególności gdy jego niewykonanie może prowadzić do unieważnienia całej umowy.

2) Zgodnie z drugą częścią pkt 94 przytoczonego powyżej wyroku, konsument powinien mieć a fortiori prawo do sprzeciwienia się objęciu ochroną w ramach tego samego systemu, przed niekorzystnymi skutkami spowodowanymi unieważnieniem umowy jako całości, jeżeli nie chce powoływać się na tę ochronę.

3) Sąd uważa, że na podstawie powyższego konsument może oświadczyć, że domaga się zastosowania ustaw o pożyczkach walutowych (zwanym dalej „ustawami DH”) albo ich niestosowania. Obowiązek informacyjny spoczywający na sądzie krajowym ma szczególne znaczenie w sytuacji, gdy oświadczenie konsumenta, że zamierza on odstąpić od stosowania przepisów dotyczących ochrony konsumentów zawartych w ustawach DH, pociąga za sobą nieważność całej umowy i mogą z tego wynikać szczególnie niekorzystne dla niego konsekwencje.

4) Sąd informuje strony, że jeżeli powódka wnieśli o wyłączenie stosowania ustaw o pożyczkach walutowych i tym samym rzeknie się stosowania tych przepisów, usunięcie nieuczciwych i nieważnych warunków przewidujących mechanizm indeksacji oparty na różnicy kursów walutowych może pociągnąć za sobą skutek prawny w postaci nieważności umowy, chociaż jest to kwestia prawna, w przedmiocie której sąd wyda orzeczenie kończące postępowanie.

5) W związku z powyższym skutek prawny nieważności nieuczciwego warunku umownego zależy od oceny tej kwestii prawnej. Jeżeli sąd stwierdzi nieważność całej umowy, informuje on powódkę, jako konsumentkę, że skutkuje to koniecznością rozliczenia się stron między sobą w dniu wydania orzeczenia, co może mieć niekorzystne skutki dla konsumenta, ponieważ może spowodować konieczność jednorazowej zapłaty wysokiej kwoty”.

6) Konsument podtrzymał swoje oświadczenie, że nie wnosi o zastosowanie przepisów ustaw DH, ale o wyłączenie ich stosowania – co nie pociąga za sobą dla niego szczególnie niekorzystnych skutków – i wniósł o stwierdzenie nieważności umowy oraz przywrócenie stanu pierwotnego w zastosowaniu unijnej dyrektywy w sprawie ochrony konsumentów. Czy sąd w swoim wyroku narusza przepisy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾, jeżeli wbrew woli wyrażonej przez konsumenta, jak wskazano powyżej, stosuje w swoim

⁽¹⁾ Dz.U. C 1993, L 95, s. 29.

orzeczeniu przepisy ustaw DH i na ich podstawie uznaje umowę za ważną oraz oddala żądania konsumenta dotyczące stwierdzenia nieważności umowy, przywrócenie stanu pierwotnego i rozliczenie między stronami, czy też zgodne z prawem Unii jest, aby sąd, uwzględniając oświadczenie konsumenta, uznał umowę za nieważną i zastosował skutki prawne przewidziane w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-630/23?
